

Comoara Ascunsă

Stimați Cititori!
Dacă doriți să primiți lunar ziarul
«**Comoara Ascunsă**»,
puteți înainta cererea, sunând
la tel.: _____ de la 10⁰⁰ - 18⁰⁰
de luni pînă joi.

Dumnezeul care nu era așteptat

Prezicerile despre Mântuitorul

Dumnezeu Fiul din veșniciei S-a întrupat în Isus Hristos. Prin El au fost create toate lucrurile, prin El se descoperă caracterul lui Dumnezeu, se aduce la îndeplinire mîntuirea neamului omenesc și lumea este judecată. De-a pururi Dumnezeu adevărat, El a devenit, de asemenea, om adevărat, Isus Hristos. El a fost conceput de Duhul Sfînt și născut din fecioara Maria. El a trăit și a fost ispitit ca orice ființă omenească, dar a exemplificat în viața Lui, în mod desăvîrșit, neprihănirea și iubirea lui Dumnezeu. Prin minunile Sale, El a manifestat puterea lui Dumnezeu și a fost recunoscut ca fiind Mesia, Cel Făgăduit de Dumnezeu. De bună voie, El a suferit și a murit pe cruce pentru păcatele noastre și în locul nostru, și a fost înviat din morți, S-a înălțat la cer, ca să slujească în Sactuarul ceresc în favoarea noastră. El va veni iarăși în slavă pentru a aduce eliberarea finală poporului Său și restatornicirea tuturor lucrurilor.

Dumnezeu a făgăduit că Mântuitorul — Mesia (grec. „Hristos”), sau Unsul, va fi urmașul lui Avraam: „Toate neamurile pămîntului vor fi binecuvîntate în sămînța ta...” (Geneza 22:18; comparați cu 12:3). Isaia a profetizat că Mântuitorul va veni ca un prunc de parte bărbătească și va fi în același timp Dumnezeu și om: „Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ni s-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetcnic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii” (Isaia 9:6). Răscumpărătorul Se va urca pe scaunul de domnie al lui David și împărăției lui, o va întări și o va sprijini în veci de veci (Isaia 9:7). Locul nașterii Lui (întrupării pămîntești) va deveni Betleemul (Mica 5:2).

Nașterea acestui Om-Dumnezeu va avea loc într-un mod supranatural. Citînd Cartea profetului Isaia, capitolul 7, versetul 14, Noul Testament afirmă: „Iată, fecioara va fi însărcinată, va naște un fiu, și-i vor pune numele Emanuel” care, tîlmăcit, înseamnă: „Dumnezeu este cu noi” (Matei 1:23). Un prieten apropiat Îl va trăda (Psalmii 41:9; 55:13-15) pentru treizeci de arginți (Zaharia 11:12). În timpul judecății El va fi bătut și scuipat (Isaia 50:6). Cei care L-au executat trag la sorți pentru hainele Lui (Psalmii 22:18). „Toate oasele i le păzește, ca nici unul din ele să nu i se sfărîme” (Psalmii 34:20; Exodul 12:46), dar coasta Lui a fost străpunsă (Zaharia 12:10). În suferințele Sale, El nu se va împotrivi. În Proorocie este scris: „...ca un miel pe care-l duci la măcelărie, și ca o oaie mută înaintea celor ce o tund: n-a deschis gura” (Isaia 53:7).

Continuare la pag. 3 ▶

TUNU AI APĂRUT LA ÎNTÂMPLARE!

Unii savanți-evoluționiști consideră că vârsta Pămîntului este de aproximativ 4,5 mlrd. ani. Ei cred serios că viața a luat naștere în oceanul primar — într-un oarecare „bulion” care fierbe. Anume acolo, cred ei, în rezultatul unor reacții chimice „întâmplătoare”, a și apărut prima celulă. Iar mai departe, timp de miliarde de ani, prin intermediul evoluției din prima celulă a și apărut, chipurile, omul...

pag. 3

UNELE PRINCIPII ALE MEDICINEI BIBLICE

pag. 2

Meditații despre VORBELE FĂRĂ ROST

pag.

4

PRĂBUȘIREA MORALITĂȚII

pag. 5

Starea lumii de azi reflectă această prezicere a lui Hristos. Nu trece nici o zi fără vreun reportaj în ziare, reviste, noutățile transmise prin radio și TV despre starea degradantă a societății. Cu mare regret, chiar și emisiunile mijloacelor de informare în masă sunt...

NOUĂ MOTIVE PENTRU CARE SĂ-ȚI PLACĂ STRUGURII

pag. 6

Biblia — Cartea prin care se descoperă DUMNEZEU

«Fiindcă ce se poate cunoaște despre Dumnezeu, le este descoperit în ei, căci le -a fost arătat de Dumnezeu. În adevăr, însușirile nevăzute ale Lui, puterea Lui vecinică și dumnezeirea Lui, se văd lămurit, dela facerea lumii, când te uiți cu băgare de seamă la ele în lucrurile făcute de El. Așa că nu se pot desvinovăți» (Rom. 1:19, 20). Adică însăși natura mărturisește despre puterea creatoare a lui Dumnezeu. «El, care este oglindirea slavei Lui și întipărirea Ființei Lui, și care ține toate lucrurile cu Cuvântul puterii Lui...» (Evr. 1:3). Acest text afirmă că, prin Fiul Său, Isus Hristos, Dumnezeu ține sub control întreaga creațiune. Bunăoară, anume Dumnezeu menține Universul într-o ordine strictă, or toate corpurile ceresc se mișcă pe traiectorii și orbite exacte stabilite de către Creator. «Căci în El avem viața, mișcarea și ființa...» (Fapte 17:28). Aici Biblia ne asigură, că izvorul vieții nu este altcineva decât Dumnezeu.

Maxime creștine

- **Prețul ascultării s-ar putea să pară mare, dar el nu este nimic în comparație cu prețul neascultării!**
- **Vai de cel ce crede în făclie, dar neagă soarele!(N. Iorga)**
- **Există o singură artă creștină, care nu-i nici gotică, nici barocă, arta de a purta crucea.**
- **Nu cunosc calea care mă conduce la El, dar cunosc Călăuza care mă conduce. De ce să mă mai tem? Mai degrabă merg cu Dumnezeu prin beznă, decât să merg singur prin lumină. (Martin Luther)**
- **Cel ce se iubește prea mult pe sine însuși, n-are prea mulți rivali.**

Școala Biblică prin corespondență Sola Scriptura!

poate să-ți devină un prieten bun dacă ai dorință să studiezi Biblia. Studiile noastre te vor ajuta să obții răspunsuri la cele mai felurite întrebări ale omului.

Astăzi vă oferim gratuit următoarele studii:

- «Când Dragostea se întoarce acasă» (secretele unei căsnicii fericite);
- «Principiile fundamentale ale Sănătății» (secretele unei vieți lungi și fericite);
- «Christos - Lumina lumii» (studii despre viața și activitatea Mântuitorului Iisus);
- «Formula Vieții» (curs pentru adolescenți și tineri: prietenie, dragoste, muzică, scopul vieții);
- «Cartea profetului Daniel» (studii despre trecutul și viitorul lumii noastre);
- «Un Nou Început» (explicații ale marilor teme biblice cu texte din Sfânta Scriptură dovezii istorice și arheologice);

Dacă doriți să vă înscrieți la cursuri, scrieți-ne!
Chișinău 2028, c/p 1023
tel. (022) 28-09-17
sau solamd@mail.ru

Piotr NESTERUK

TU NU AI APĂRUT LA ÎNTÂMPANARE!

Creierul

• În creierul omenesc timp de o secundă au loc 100 000 de reacții chimice. Adică creierul generează timp de o zi mai multe impulsuri electrice, decât toate telefoanele lumii, luate la un loc.

Sistemul nervos

• În corpul omului matur sunt în jur de 75 km (!) de fibre nervoase. • Rețeaua de neuroni ai creierului este de 1400 de ori mai complicată decât toată rețeaua telefonică a globului pământesc, viteza biosemnalelor din neuroni atinge 7 km/s. • Sistemul nervos al omului conține în jur de 10 mlrd. de neuroni și aproximativ de șapte ori mai multe celule care deservesc — de sprijin și de alimentare. Doar 1% de celule nervoase se ocupă cu „lucrul independent” — ele primesc senzațiile din mediul exterior și dirijează funcționarea mușchilor. 99% dintre ele sunt celule nervoase intermediare, care servesc drept puncte de amplificare și de transmisiune.

Fața

• Doar în timpul unui singur zâmbet sunt puși în funcțiune 17 mușchi ai omului. • Pe limbă sunt în jur de 9 000 de receptori gustativi.

Părul

• Cantitatea medie de fire de păr pe cap: la blonzi — 140 de mii, la bruneti — 102 mii, la șateni — 109 mii, la roșcați — 88 de mii. Cantitatea generală de fire de păr de pe corp, în afară de cap, este în jur de 20 de mii. • Părul crește cu viteza de 0,35-0,40 mm în decursul a 24 de ore. Timp de o zi firele de păr cresc în lungime, dacă ar fi să socotim creșterea generală a lungimii părului, cu aproximativ 30 m.

Pielea

• În piele sunt răspândiți 250 de mii de receptori de frig, 30 de mii de receptori de căldură, un milion de puncte tangosensibile, jumătate de milion de receptori tactili și 3 mln. de glande sudoripare. • În decursul vieții pielea omului se schimbă de aproximativ 1000 de ori.

Plămânii

• Suprafața plămânilor este de aproximativ 100 m². Aria suprafeței plămânilor omului este egală aproximativ cu aria cortului de tenis. • Omul matur face aproximativ 23 000 de inspirații (și expirații) pe zi.

Inima și sistemul vascular

• Lungimea generală a vaselor sanguine din organismul omului este de aproximativ 100 000 km. • Inima omului matur pompează timp de o zi în jur de 10 000 l de sânge. • 36 800 000 — cantitatea bătailor de inimă ale omului timp de un an.

Unii savanți-evoluționiști consideră că vârsta Pământului este de aproximativ 4,5 mlrd. ani. Ei cred serios că viața a luat naștere în oceanul primar — într-un oarecare „bulion” care fierbe. Anume acolo, cred ei, în rezultatul unor reacții chimice, „întâmplătoare”, a și apărut prima celulă. Iar mai departe, timp de miliarde de ani, prin intermediul evoluției din prima celulă a și apărut, chipurile, omul...

Iar acum haideti să ne imaginăm pentru o clipă că vârsta Pământului este cu adevărat de câteva miliarde de ani. Și dintr-odată este evident paradoxul: în tot acest timp nici vânturile, nici ploile, nici radiația solară, nici oricare alți factori naturali așa și nu au putut ciopli din piatră măcar ceva ușor asemănător cu chipul omenesc! Și vorbim doar despre piatră. Cu cât mai complicat și unic, spre deosebire de stana de piatră, este organismul omului! Iată doar câteva fapte.

Lungimea firelor de păr de pe cap, lăsate de către om să crească în decursul vieții, este de 725 km.

Ochii

• Ochiul este în stare să deosebească 130 250 de nuanțe pure ale culorilor și 5-10 mln. de nuanțe amestecate.

Urechile

• În urechea internă sunt în jur de 25 000 de celule care reacționează la sunete. Diapazonul frecvențelor percepute de auz se află între 16 și 20 000 Hz. • Noi conștientizăm sunetul peste 35-175 de milisecunde, după ce acesta a ajuns până la ureche. Urechea mai are nevoie de încă 180-500 de milisecunde ca să se „programeze” pentru recepția sunetului dat, să atingă sensibilitatea cea mai bună.

Nasul

• Suprafața zonei olfactive a nasului este de 5 cm². Aici sunt situate în jur de un milion de terminații nervoase olfactive. Pentru ca în fibra nervoasă olfactivă să apară impulsul, pe terminația ei trebuie să nimerescă aproximativ 8 molecule de substanță mirositoare. Pentru ca să apară senzația de miros, trebuie să fie excitate nu mai puțin de 40 de fibre nervoase.

Unele principii ale medicinei biblice

Biblia este o carte universală. Ea nu doar vorbește despre normele morale și etice, de care trebuie să se călăuzească omul, dar și despre faptul cum să-ți păstreze sănătatea. Aceste prescripții se conțin în primele cinci cărți ale Bibliei — Tora. În cartea Exodul 15:26 citim: „El a zis: „Dacă vei asculta cu luare aminte glasul Domnului, Dumnezeului tău, dacă vei face ce este bine înaintea Lui, dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile cu care am lovit pe Egipteni; căci Eu sunt Domnul, care te vindecă”.

Alexandr BOLOTNIKOV

Dumnezeu dorește nu doar să ne salveze, ci și să ne dăruiască veșnicia, El este de asemenea Vindicătorul nostru, care spune: „Eu vă dau legi, urmați-le și veți fi sănătoși”. Multe reguli ale igienei contemporane sunt luate din cele cinci cărți ale lui Moise (Pentateuhul). Unele dintre ele ni se par astăzi neobișnuite. Totuși, credeți-mă, sensul lor este destul de profund.

Voi aduce un exemplu. La Deuteronom 23:13 citim: „Între uneltele tale să ai o lopată, cu care să sapi și să-ți acoperi murdăriile ieșite din tine, când vei ieși afară”. Poate părea că această indicație este primitivă, dar să nu ne grăbim cu concluziile. La una din discuțiile televizate cineva a afirmat sincer că este uimit de oamenii care doresc să respecte Cele Zece Porunci ale lui Dumnezeu. „Dacă respectați ziua de sâmbătă, atunci purtați cu voi și o lopată”, — a adăugat el râzând. Totuși legea cu privire la igiena a fost scrisă atunci când în case nu era nici toaletă, nici robinet cu apă, ca acum.

Este suficient să ne amintim de timpul când în Europa băntuia ciuma. De răspândirea ei au fost învinuți evreii care trăiau în gheto-uri separate și care nu sufereau de această boală. Cu timpul s-a clarificat că ciuma nu s-a atins de oamenii aceștia, deoarece ei întotdeauna respectau regulile de igienă personală. Acest caz a arătat că legile lui Dumnezeu sunt întotdeauna actuale, pur

și simplu ele trebuie aplicate în corespundere cu condițiile moderne.

Astăzi arheologii, cercetând mumiile egiptenilor, au constatat că oamenii din vechime se îmbolnăveau de aceleași boli ca și oamenii moderni, spre exemplu, sufereau de accident vascular-cerebral, ulcer stomacal, boli oncologice. Era o problemă specifică a poporului care nu cunoștea legile de sănătate ale lui Dumnezeu. Însă Dumnezeu Cel mareț ni se adresează de pe paginile Sfintei Scripturi: „dacă vei asculta de poruncile Lui și dacă vei păzi toate legile Lui, nu te voi lovi cu nici una din bolile cu care am lovit pe Egipteni”. Susține oare Noul Testament ceea ce este scris de Moise în cartea Exodul?

Să citim ce scrie apostolul Pavel în această privință: „Nu știți că trupul nostru este Templul Duhului Sfânt, care locuiește în voi, și pe care L-ați primit de la Dumnezeu? Și că voi nu sunteți ai voștri? Căci ați fost cumpărați cu un preț. Proslăviți, deci, pe Dumnezeu în trupul și în duhul nostru, care sunt ale lui Dumnezeu” (1 Corinteni 6:19, 20). Corpul nostru este templul Duhului Sfânt, de aceea „Dacă nimeresc cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu; căci Templul lui Dumnezeu este sfânt: și așa sunteți voi” (1 Corinteni 3:17).

Dumnezeu ne-a creat după chipul și

asemănarea Sa. El ne-a dat viața, și noi nu avem dreptul de a pune capăt vieții. Totuși întotdeauna este oare nevoie de un pistol sau de o frânghie pentru a ne răfui cu viața? Și numaidecât este oare nevoie de un stres negativ, pentru a muri mai devreme decât se cade?

Dacă dumneavoastră fumați, atunci asemenea boli ca emfizemul sau cancerul de plămâni vor veni ele însele asupra dumneavoastră. Cuvântul lui Dumnezeu ne avertizează: „Dacă nimeresc cineva Templul lui Dumnezeu, pe acela îl va nimici Dumnezeu”. Este scris clar și concret: dacă acțiunile noastre sunt îndreptate asupra slăbirii propriei sănătăți, și deci, asupra scurtării vieții, pedeapsa lui Dumnezeu se va abate asupra noastră. Ucigându-ne pe noi înșine, noi pierdem principalul — viața veșnică.

Toți acei care sunt pasionați de băuturile spirtoase trebuie să știe și ei: „Vinul este batjocoritor, băuturile tari sunt gălăgioase; oricine se îmbată cu ele nu este înțelept” (Proverbe 20:1). Înțeleptul Solomon la Proverbe 23:31-33 ne sfătuiește nici măcar să nu ne uităm la vin, „Nu te uita la vin când curge roșu și face mărgăritare în pahar; el alunecă ușor, dar pe urmă ca un șarpe mușcă și înțeapă ca un basilisc. Ochii ți se vor uita după femeile altora, și inima îți va vorbi prostii”.

La 1 Corinteni 6:9, 10 citim: „Nu știți că cei nedrepti nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu? Nu vă înșelați în privința aceasta: nici curvarii, nici închinătorii la idoli, nici preacurvarii, nici malahii, nici sodomiții, nici hoții, nici cei lacomi, nici bețivii, nici defăimătorii, nici hrăpăreții nu vor moșteni Împărăția lui Dumnezeu”.

◀ Începutul la pag. 1

Dumnezeu care nu era așteptat

«Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi» (Rom. 5:8).

Mântuitorul nevinovat va îndura suferințe grele pentru păcătoși. „... El suferințele noastre le-a luat asupra Lui... Dar El era străpuns pentru păcatele noastre, zdrobit pentru fărâdelegile noastre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut peste El, și prin rănile Lui suntem tămăduiți... Domnul a făcut să cadă asupra Lui nelegiuirea noastră a tuturor... El fusese șters de pe pământul celor vii și lovit de moarte pentru păcatele poporului meu” (Isaia 53:4-8).

Viața lui Hristos — împlinirea profețiilor

Doar în Isus Hristos s-au împlinit aceste profeții. Sfânta Scriptură arată arborele Lui genealogic până la Avraam, numindu-L drept fiul lui Avraam (Matei 1:1), iar apostolul Pavel confirmă faptul că făgăduința dată lui Avraam și seminției sale, s-a împlinit în Hristos (Galateni 3:16). Oamenii îl numeau cu numele mesianic „Fiul lui David” (Matei 21:9). În El îl vedeau pe Mesia Cel făgăduit, care va ocupa tronul lui David (Fapte 2:29, 30).

Și nașterea lui Isus din Maria a fost supranaturală: „...ea s-a aflat însărcinată de la Duhul Sfânt” (Matei 1:18-23). Supunându-se edictului roman, Maria a venit la Betleem — locul de naștere prezis al lui Mesia (Luca 2:4-7). Unul dintre numele lui Isus era Emanuel, care înseamnă „Dumnezeu este cu noi”. În acest nume este reflectată concomitent natura dumnezeiască și umană, se arată că Dumnezeu a devenit unul din noi, oamenii (Matei 1:23). Numele Lui Isus (de la evr. „Iehoșua” — „Domnul este salvarea”) atrăgea atenția asupra misiunii salvării: „Ea va naște un Fiu, și-i vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale” (Matei 1:21).

Isus identifica misiunea Sa cu prezicerile scrise la Isaia 61:1, 2, care arătau la Mesia. „Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură pe care le-ați auzit” (Luca 4:17-21). Deși Isus exercita o influență enormă asupra poporului Său, în majoritatea cazurilor solia Lui era respinsă (Ioan 1:11; Luca 23:18). Cu o mică excepție, oamenii n-au recunoscut în El pe Mântuitorul lumii. În locul acceptării El întâmpina amenințări (Ioan 5:16; 7:19; 11:53).

La sfârșitul a trei ani și jumătate de slujire a lui Hristos ucenicul Iuda Iscarioteanul L-a trădat (Ioan 13:18; 17:12; 18:2) pentru treizeci de arginți (Mat. 26:14, 15). În loc de a Se împotrivi, Isus își muștră ucenicii când aceștia încercau să-L apere (Ioan 18:4-11).

Deși Isus nu era vinovat de nimic absolut, în decursul a mai puțin de o zi și o noapte după arestare El a fost scuipat, bătut, judecat, condamnat la moarte și răstignit (Mat. 26:67;

Ioan 19:1-16; Luca 23:14-16). Ostașii au aruncat sorțul pentru haina Lui (Ioan 19:23, 24). În timpul răstignirii nici unul din oasele Lui n-a fost zdrobit (Ioan 19:32, 33, 36; Ex. 12:46), și după ce El a murit, soldații L-au străpuns cu sulița (Ioan 19:34, 37).

Urmașii lui Hristos considerau moartea Lui drept singura jertfă acceptabilă pentru salvarea celor păcătoși. „Dar Dumnezeu își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi” (Romani 5:8). „Trăiți în dragoste, - scria apostolul Pavel, - după cum și Hristos ne-a iubit, și S-a dat pe Sine pentru noi „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros” lui Dumnezeu” (Efeseni 5:2).

Timpul slujirii și morții Sale

Biblia descoperă că Dumnezeu L-a trimis pe Fiul Său pe Pământ, când „a venit împlinirea vremii...” (Galateni 4:4). Când Hristos Și-a început slujirea, El a proclamat solemn: „S-a împlinit vremea” (Marcu 1:15). Aceste indicări la timp confirmă faptul că slujirea Mântuitorului era săvârșită conform unui plan profetic strict.

Cu mai mult de cinci secole înainte de Hristos Dumnezeu a prezis, prin prorocul Daniel, timpul exact al începutului slujirii lui Hristos și timpul morții Sale. Când cei 70 de ani de robie babiloneană a lui Israel se apropiau de sfârșit, Dumnezeu i-a comunicat lui Daniel că a stabilit pentru iudei și pentru orașul Ierusalim o perioadă de probă de 70 de săptămâni. În decursul acestei perioade de timp națiunea iudaică, prin intermediul pocăinței și pregătirii de Venirea lui Mesia, trebuia să îplinească planul lui Dumnezeu cu privire la ea. Daniel a scris de asemenea că în această perioadă va fi „ispășită nelegiuirea” „până la aducerea neprihănirii veșnice”. Această slujire așteptată din partea lui Mesia arată că Mântuitorul trebuie să vină anume în această perioadă de timp (Daniel 9:24).

Profeția lui Daniel a prezis cu exactitate că Mesia va veni peste „șapte săptămâni și șizeci și două de săptămâni”, sau peste 69 de săptămâni după ce va ieși porunca despre rezidența Ierusalimului (Daniel 9:25). La expirarea săptămânii a șizeci și noua Mesia va fi «unsul va fi stârpit, și nu va avea nimic” (Daniel 9:26). Această referință indică la faptul că Hristos va muri pentru oameni. El va trebui să moară la mijlocul săptămânii a șizeci și astfel „va face să înceteze jertfa și darul de mâncare” (Daniel 9:27).

Drept cheie pentru înțelegerea timpului profetic servește principiul biblic, conform căruia o zi în număratoarea profetică este egală cu un an literal (Numeri 14:34; Ezechiel 4:6).

Conform acestui principiu — „o zi pentru un an” — șizeci de săptămâni (sau 490 de zile profetice) înseamnă 490 de ani literali.

Daniel afirmă că această perioadă trebuie să se înceapă „de la darea poruncii pentru zidirea din nou a Ierusalimului” (Daniel 9:25). Acest edict, care le-a dat iudeilor o autonomie deplină, a fost promulgat în anul al șaptelea al guvernării împăratului persan Artaxerxe și a intrat în vigoare la sfârșitul anului 457 î. Hr. (Ezra 7:8, 12-26; 9:9). Conform profeției, peste 483 de ani (69 de săptămâni profetice) după promulgarea edictului va apărea „Unsul (Mesia), Cărmuitorul”. 483 de ani, socotiți din anul 457 î. Hr., ne conduc spre toamna anului 27 d. Hr., când Hristos a fost botezat și Și-a început lucrarea publică de slujire.

Luând în considerare aceste date (anul 457 î. Hr. și anul 27 d. Hr.), Gleason Archer spune că „această profeție din vechime s-a împlinit cu o precizie uimitoare. Numai Dumnezeu a putut prezice Venirea Fiului Său cu o asemenea precizie uimitoare. Aceasta este imposibil de explicat pe cale rațională”.

În timpul botezului în Iordan, Isus a fost uns cu Duhul Sfânt și Dumnezeu a confirmat faptul că El este Mesia (cuvânt eвреiesc), sau Hristos (cuvânt grecesc). Ambele aceste nume înseamnă „Unsul” (Luca 3:21, 22; Fapte 10:38; Ioan 1:41). Remarca lui Isus: „...S-a împlinit vremea...” (Marcu 1:15) se referă la împlinirea timpului profetic.

La mijlocul săptămânii a șizeci și două, în primăvara anului 31 d. Hr., exact peste trei ani și jumătate după botez, Mesia, dându-și viața, a pus capăt sistemului de aducere a jertfelor. În clipa morții Sale perdeaua din templu „s-a rupt în două, de sus până jos” într-un mod supranatural (Matei 27:51). Acest eveniment mărturisea despre faptul că slujirea de la templu, care arăta la adevăratul Miel, și-a găsit împlinirea totală în El. În consecință jertfele și-au pierdut însemnătatea.

Toate darurile și jertfele vechi-testamentare arătau la jertfa viitoare desăvârșită a lui Hristos. Când Isus Hristos, adevăratul Miel al lui Dumnezeu, a fost adus ca jertfă pe Golgota pentru ispășirea păcatelor noastre (1 Petru 1:19), prototipul s-a întâlnit cu realitatea și simbolul a devenit realitate. Nevoia de a sluji în sanctuarul pământesc a dispărut.

Isus a murit la timpul prezis cu exactitate, când iudeii prăznuiau Paștele. Apostolul Pavel a spus: „...căci Hristos, Paștele noastre, a fost jertfit” (1 Corinteni 5:7). Împlinirea uimitor de exactă a acestei profeții servește drept una dintre cele mai convingătoare dovezi ale adevărului principal: Isus Hristos este Mântuitorul lumii, prezis de profeții.

Leul din Iuda

Ioan, răpit în Duhul, ne descrie Un tron înconjurat de curcubeu De-o neasemuită măreție Și, stând pe acest scaun de domnie, În sfânta-I strălucire, Dumnezeu.

În mâna care-a plămădit zidirea ținea o carte plină de mister; Șapte peceti împiedicau privirea Să îi pătrundă taina, întocmirea, O taină grea și pentru cei din cer.

„Cine e vrednic să deschidă cartea?” Tună un glas ca vuietul de vânt, Și o tăcere grea, mai grea ca moartea, S-a întreit să-și instaleze partea În cer și pe pământ și sub pământ.

S-a încordat a semn de întrebare Și-a neputință Universu-ntreg,

Dar când în disperare nimeni nu da Vreun semn că el ar fi deschizător, Pășii, călcând și zbuciumul și truda, Cristosul înviat, Leul din Iuda În vrednicia-I de biruitor.

Avea puterea Tatălui în El, Și totuși nu cu forța-I leonină A biruit, călcând moartea haină, Ci prin smerenie, jertfit ca Miel.

A izbucnit în ceruri o cântare Dând astfel Celui vrednic închinare, Mărire, cinste, sfântă adorare, Toți îngerii cu miile de mii

Căci a întemeiat o-mpărăție Mielul jertfit, biruitor ca Leu, De-aceia la cereasca melodie, În glas purtând recunoștința vie, Să ne alăturăm ... și tu și eu.

Gânduri înțelepte

● Singura ocazie în care o femeie îl poate schimba pe un bărbat este... când acesta este încă în scutece.

● Mândria este o boală ciudată, ea face greață celor din jur, nu celui ce o are!

● Lumea are nevoie de oameni care pot înfăptui ceva, nu de cei ce știu să explice foarte convingător de ce au stat degeaba.

Rugăciunea tainică

«Ci tu, când te rogi, intră în odăița ta, încuie-ți ușa, și roagă-te Tatălui tău, care este în ascuns; și Tatăl tău, care vede în ascuns, îți va răsplăti.» (Mamf. 6:6).

Rugăciunea este efortul voinței. După ce intrăm într-un loc retras și închidem ușa, lucrul cel mai greu este să începem să ne rugăm. Noi nu putem să ne îndreptăm gândurile asupra rugăciunii, deoarece ele fug în toate părțile. În rugăciunea făcută într-un loc retras principala dificultate, principala luptă este cu gândurile care ne distrag. Noi trebuie să le disciplinăm și să le concentrăm asupra rugăciunii conștiente. Noi trebuie să „incuiem ușa” în fața tuturor lucrurilor care ne distrag.

Dumnezeu „este în ascuns”, și El ne vede nu așa cum ne văd alții sau cum ne vedem noi înșine pe noi. „Tatăl vostru, — spune Isus, — este în ascuns, și mai mult încăieri”. Intrați în acest loc ascuns, și veți vedea că Dumnezeu a fost întotdeauna chiar în centrul vieții dumneavoastră de toate zilele și grijilor. Formați-vă deprinderea de a rezolva absolut toate lucrurile cu Dumnezeu. Atâta timp cât nu

vă veți învăța ca în clipa deșteptării dimineața să deschideți larg ușa și să-L lăsați pe Dumnezeu să intre, toată ziua veți acționa în dimensiunea în care nu trebuie să acționați. Dar de îndată ce veți deschide larg ușa aceasta și vă veți ruga Tatălui care este în ascuns, tot ce vă veți apuca să faceți va fi marcat de prezența lui Dumnezeu.

Gânduri înțelepte

● Nu judeca niciodată acțiunile cuiva până nu-i cunoști adevăratele motive.

● Oamenii nu pot schimba adevărul, dar adevărul îi poate schimba pe oameni.

● Absența este cel mai obișnuit leac pentru dragoste.

● Banii cheltuiți și timpul cheltuit arată cui slujești.

● Felul cum dai prețuiește mai mult

decât ceea ce dai

● Cei mai necruțători dușmani sunt prietenii cu care te-ai certat

● Când bate la ușă cel rău, lasă-l pe Isus să răspundă.

O, om!

O, om!... ce mari răspunderi ai de tot ce faci pe lume!
– de tot ce spui în scris sau grai, de pilda ce la alții-o dai, căci ea mereu spre iad sau rai pe mulți o să-i îndrume!

Ce grijă trebuie să pui în viața ta, în toată căci gândul care-l scrii sau spui s-a dus ... și-n veci nu-l mai adui dar vei culege roada lui ori viu, ori mort, odată.

Ai spus o vorbă! – vorba ta, mergând din gură-n gură, va veseli sau va-ntrista, va curăți sau va-ntina, rodind sămânța pusă-n ea de dragoste sau ură.

Scrii un cuvânt! – cuvântul scris e-un leac sau e-o otrăvă!
Tu vei muri, dar tot ce-ai zis rămâne-n urmă-un drum deschis înspre infern sau paradis spre-ocară sau spre slavă.

Trăiești o viață! – viața ta e una, numai una, oricum ai fi tu nu uita: cum ți-o trăiești vei câștiga ori fericire-n veci prin ea ori chin pe totdeauna!...

O, om! ... ce mari răspunderi ai tu vei pleca din lume!
Dar ce scrii azi, ce spui în grai, ce lași prin pilda care-o dai, pe mulți, pe mulți mereu spre rai sau iad o sa-i îndrume.

O, nu uita! ... fii credincios cu grijă și cu teamă!
– să lași în urmă luminos – un grai, un gând, un drum frumos! –
Căci pentru toate, ne-ndoios, odată, vei da seamă! ...

Înțelepciunea vieții

„Plângând tu te-ai născut pe-acest pământ

Și cei ce te iubeau te așteptau râzând

Trăiește astfel ca atunci când te vei stinge

Să-i părăsești râzând pe cei ce te vor plânge”

„Să ai curajul să spui: DA, Să ai curajul să spui Nu, Și-n fiecare clipa grea, Să ai curajul să fii TU!

Să poți să crezi- Când unii te înșeală

Să te ridici- când alții te doboară

Să poți păstra- Ce alții vor s-alunge

Să râzi, chiar dacă sufletul tău plânge-

Și cald tu să rămâi chiar dac-afară ninge-

ACEASTA ESTE ARTA DE-A ÎNVINGE!”

”Există trei metode de a învăța înțelepciunea: prima este prin reflecție, metoda care este cea mai nobilă dintre toate; a doua este prin imitație, metoda cea mai facilă; și a treia prin experiență, metoda cea mai amară dintre toate.”

(Confucius) Astfel, înțelepciunea devine un șir de experiențe din care trebuie să tragem niște învățăminte care să ajute la devenirea noastră.

Meditații despre VORBELE FĂRĂ ROST

Tamara Vasilieva

Doresc foarte mult să împărtășesc cititorilor ziarului reflecțiile mele despre vorbele de rușine care au inundat țara noastră. Vorbesc urât toți: și copiii, și femeile, și bărbații. Înjură „la temă și pentru a face legătura între cuvinte”, precum spun ei, îndreptându-se. Dar în opinia mea, așa fac oamenii neechilibrați, destrăbălați, care au un bagaj de cuvinte sărăcăcios, agramati, care citesc puțină literatură folositoare. Ei se consideră creștini, chiar frecventează biserica, dar poți auzi oriunde cuvinte necenzurate și vorbe de rușine din partea lor: în stradă, în transport, acasă, la serviciu și chiar în școală. Aceasta este mârșăvie și indecență.

Cuvintele necenzurate le fac rău celor care le pronunță. Pentru un asemenea păcat cum sunt cuvintele de ocară, sudălmile, vom răspunde înaintea lui Dumnezeu. Rostind cuvinte de ocară, necenzurate, ne lipsim de binecuvântarea Domnului. Cel ce pronunță cuvinte murdare are sufletul bolnav, iar sufletul doar Dumnezeu poate să-l vindece. Din cauza fărâdelegii propășește răul. Oamenii își pierd buna-cuviință, rușinea, cufundându-se în mocirla vorbelor de rușine. Ei se afundă în această mlaștină. Și nimeni nu-i va scoate din ea, dacă omul însuși nu va dori aceasta.

Cât de mult suferă familiile, în care cuvintele necenzurate le-au înlocuit pe cele de iubire! Educați fiind într-un asemenea mediu, copiii, formându-și familiile lor, trăiesc o viață asemănătoare cu cea a părinților lor. Ne mirăm, de ce atât de multe familii se destramă? Căci, când își întemeiau familia, tinerii se iubeau unul pe altul... Însă, după ce au trăit 5, 10, 15, 20

și chiar 40 de ani, unii îi părăsesc pe cei dragi ai lor, deoarece cuvintele necenzurate le-au adus durere și ofensă, au distrus dragostea și bucuria.

Și cine este de vină? Noi și doar noi! Pentru că am uitat sau n-am știut deloc cuvintele lui Isus Hristos, scrise în Biblie: „...Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși” (Matei 19:19). Iubește-l, nu-l ofensa, nu-l insulta cu cuvinte usturătoare, nu da loc diavolului în viața ta. Apostolul Pavel scria: „Nici un cuvânt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud” (Efeseni 4:29). Păi unde mergem noi totuși? La ce rău și violență ne vor conduce cuvintele necenzurate? Gândiți-vă, oameni! Adresați-vă lui Dumne-

zeu, și El vă va auzi, vă va ierta și vă va ajuta ca să vă controlați emoțiile. Atunci sănătatea dumneavoastră se va întrema, veți căpăta puteri și energie de viață, și fericirea va veni în casa dumneavoastră. Veți înțelege că cuvintele blânde, duioase sunt cu mult mai bune decât acelea pe care le-ați spus mai înainte oamenilor dragi și apropiați. Aceasta le doresc eu dintr-o inimă curată tuturor cititorilor acestui ziar.

Vorbele urâte sunt periculoase pentru sănătate

Timur Gherasimov

Despre condiția fizică a omului judecăm după înfățișarea exterioară – după faptul cum arată ochii, părul, pielea, după ținuta lui ș.a.m.d. Despre spiritualitatea omului vorbesc faptele lui. Iar gradul de curăție morală poate fi determinat instantaneu după vorbirea lui.

Vorbirea este, pe de o parte, o parte grăitoare, „de paradă” a personalității omului, care mărturisește despre educația, studiile, gusturile lui. Pe de altă parte, astăzi este deja evident că vorbirea este un adevărat instrument informațional, care-și poate îndrepta lovitura și asupra sănătății spirituale, și asupra sănătății fizice a omului. Cel mai trist este că adeseori oamenii cu ajutorul cuvintelor se autodistrug, fără să bănuiască aceasta.

Doctorul-biolog Ivan Borisovici Belevski a încercat să clarifice, în ce mod influențează asupra organismului omenesc nu anumite blocuri uriașe de informație, ci cuvintele în parte. Cercetările lui cu o durată de 17 ani, la care a aderat treptat o grupă întreagă de colegi, au fost încununată nu pur și simplu de succes, ci de o adevărată descoperire. Savanții au reușit să demonstreze cu o exactitate matematică că fiecare cuvânt poartă o rezervă (încărcătură) de energie. Și anume cuvântul este acela care influențează asupra genelor noastre, fie prelungind tinerețea și sănătatea, fie urgentând bolile și bătrânețea timpurie.

Este evident că diferite cuvinte sunt „încărcate” în mod diferit, ba încă la fel ca și în fizica obișnuită, pot avea doar două încărcături: fie o încărcătură pozitivă, fie una negativă. Deci, cuvintele necenzurate preferate în Patria noastră dau semnul „minus”. Deja în anii 90 grupul de savanți menționat mai sus a editat o

carte în care sunt prezentate o mulțime de exemple legate de observațiile făcute asupra unor persoane concrete.

Cercetarea în decursul a câtorva ani a două grupe de persoane de aceeași vârstă, dintre care un grup sunt oameni utilizatori de vorbire murdară, iar din al doilea grup fac parte acei care se străduiesc să nu rostească cuvinte „tari”, a arătat că la oamenii cu o vorbire murdară apar foarte repede schimbări de vârstă la nivel celular, iar în urma acestora și boli diverse. În grupul al doilea tabloul este cu totul diferit. În special, organismul unei învățătoare de limbă rusă de cincizeci de ani, care a lucrat în povida lucrului său ners-a dovedit a fi mai tânăr decât vârsta sa

alitate vorbirea murdară în Rusia aproximativ până la mijlocul veacului XIX nu doar că nu era răspândită nici chiar în sate, dar foarte multă vreme era pedepsită penal! Încă în timpul țarilor Mihail Fiodorovici și Alexei Mihailovici omul care a înjurat folosind cuvinte necenzurate era supus unei biciuiri publice în Rusia. Iar înțelepciunea populară a afirmat și afirmă că nu este pace în familia omului cu vorbire murdară, iar însăși predispoziția față de rostirea cuvintelor necenzurate este întotdeauna însoțită și de alte vicii – începând cu alcoolismul și terminând cu diverse forme de agresiune socială. Nu este nevoie să demonstrăm acest gând – este suficient să privim în jur.

Un asemenea punct de vedere s-a format, s-a consolidat și a existat multă vreme în formă de tradiție în decursul primelor decenii după Bot-ezul Rusiei și, prin urmare, este legat de religie.

Să vedem ce semnificație le conferă Biblia cuvintelor. „La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu” (Ioan 1:1). Omul este creat după chipul lui Dumnezeu (Gen. 1:26) și de asemenea stăpânește (cunoaște) cuvântul, fără de care este imposibilă gândirea.

Apostolul Pavel le scrie creștinilor din orașul Colose: „Dar acum lăsați-vă de toate aceste lucruri: de mânie, de

din pașaport cu 13–15 ani! În așa mod, încă o dată s-a demonstrat că în cuvântul murdar se ascunde o putere distrugătoare enormă. Și dacă ar putea vedea omul ce încărcătură negativă puternică, ca o undă de șoc a bombei care a explodat, se răspândește în toate părțile în urma rostirii cuvântului murdar, niciodată nu l-ar fi pronunțat.

Mulți dintre noi cred că cuvintele necenzurate sunt o tradiție profund rusească. În re-

vrajmășie, de răutate, de clevetire, de vorbele rușinoase, care v-ar putea ieși din gură” (Coloseni 3:8), pentru că oricine folosește cuvinte murdare, îl ofensează nu doar pe Dumnezeu, dar și chipul lui Dumnezeu din sine însuși, expunându-l distrugerii la toate nivelele – de la sănătatea fizică până la starea spirituală! Căci însăși viața mărturisește despre faptul că vorbirea murdară întotdeauna devine începutul căii spre un rău și mai mare.

Biblia ne oferă pe paginile sale multe făgăduințe care ne-ar ajuta să înfruntăm greutățile vieții.

Wilma Kirk-Lee

Prăbușirea moralității

«Cum s'a întâmplat în zilele lui Noe, aidoma se va întâmpla și la venirea Fiului omului. În adevăr, cum era în zilele dinainte de potop, când mincau și beau, se însurau și se măritau, pînă în ziua cînd a intrat Noe în corabie, și n'au știut nimic, pînă cînd a venit potopul și i -a luat pe toți, tot așa va fi și la venirea Fiului omului.» (Mat. 24:37-39).

S tarea lumii de azi reflectă această precizie a lui Hristos. Nu trece nici o zi fără vreun reportaj în ziare, reviste, noutățile transmise prin radio și TV despre starea degradantă a societății. Cu mare regret, chiar și emisiunile mijloacelor de informare în masă în multe cazuri nu sunt numai registratoare, dar și furnizoare globale ale răului despre care comunică.

Una din caracteristicile societății antediluviene era abilitatea extrem de dezvoltată de a comunica, de a transmite informația. Abilitatea de a vorbi într-o singură limbă, transmițând invențiile creative ale omului, a dus la intervenția lui Dumnezeu în construcția Turnului Babel. Această accelerație a capacităților folosite pentru sfidarea lui Dumnezeu și a Planului Său referitor la omenire poate fi observată astăzi în mijloacele de comunicare și în industria informațională. Deși computerele, telefoanele mobile, video, DVD, televiziunea prin satelit și prin cablu pot fi folosite în scopuri mai bune, ele sunt mijloace moderne de comunicare destul de perfecționate, care au dus la răspândirea imoralității în societate.

Dumnezeu ne cheamă să fugim de imoralitate, aceasta reprezentând o caracteristică distinctivă a lumii. În casele noastre și în viața personală trebuie să stabilim granițe în ceea ce dorim să primim sau să citim. Fiecare familie trebuie să explice deslușit tuturor membrilor valorile pe care doresc să le păstreze ca și creștini. Este nevoie să stabilim un control pentru Internet și televiziunea prin cablu, deoarece prin intermediul acestor mijloace de informare în masă degradarea morală pătrunde pe teritoriul sfânt al caselor noastre. În timpurile acestea avem nevoie de o reconsacrare zilnică lui Hristos și de o umblare permanentă cu El.

Căsătoria

Unul din semnele cele mai vizibile ale Venirii lui Hristos este destrămarea familiilor și căsătoriei. N-au trecut nici 30 de ani, și căsniciile care să dureze 25 de ani au devenit o raritate. Am putea considera că creștinii trebuie să aibă imunitate contra degradării morale care domnește în lume, totuși lucrurile stau altfel. Deși multe biserici creștine încearcă să-i facă să se răzgândească pe enoriașii lor de a divorța, studiul arată că în Statele Unite în cazul creștinilor care au primit botezul în mod conștient există aceeași probabilitate a divorțului, ca și în cazul oamenilor care nu împărtășesc creștinismul.

Oare poate exista așa ceva în căsniciile creștine? Să examinăm câteva chestiuni, începând cu banii. Majoritatea creștinilor ar fi afirmat imediat că nu sunt iubitori de bani. Totuși societatea contemporană exercită presiune asupra cuplurilor căsătorite într-un mod destul de iscusit. Oricât de bune ar fi intențiile soților, provocarea constă în faptul de a arăta societății, cât de fericiți și împliniți sunt ei ca și cuplu. Despre acest succes sau insucces mărturisesc locuința lor și mobilierul, marca automobilului, stațiunea balneară la care merg să se odihnească, școala pe care o frecventează copiii lor. Toate acestea necesită cheltuieli financiare. Dacă soții nu sunt suficient de vigilenți spiritual, ei se vor concentra asupra faptului cum să facă rost de mijloace ca să atingă toate scopurile acestea, uitând că o viață conjugală de lungă durată se bazează pe trei persoane: Dumnezeu,

soțul și soția. Ei vor uita să deschidă ușile casei lor ca să dea dovadă de ospitalitate creștină și să le ajute altora.

Căsnicia care încetează a-și concentra atenția asupra acestor trei persoane — Dumnezeu, soțul și soția, — devine adesea grosolană, egoistă, tăioasă, perfidă și lascivă. Toate aceste trăsături duc la un comportament aspru. El apare treptat: la început — cuvinte ofensatoare, înjosiri, o atitudine disprețuitoare. Soțul este întotdeauna „nu așa cum trebuie”. Atmosfera în care unul dintre soți este permanent cinic, nepolitic, grosolan, iubitor de sine începe să distrugă dorința de a organiza servicii divine familiale, iar apoi și de a participa la comuniunea frățească din cadrul bisericii. Comportamentul aspru se transformă în violență fizică și adesea sexuală. Adeseori violența este îndreptățită cu nerușinare prin referințele la apelurile biblice de a ne supune. Însă aceasta este o chemare de a trăi în armonie și respect reciproc.

Creștinismul este o Biserică mondială care exclude orice fel de violență — fizică, spirituală, emoțională sau sexuală. Violența este în contradicție cu ceea ce spune Dumnezeu prin prorocul Său: „Eu urăsc dezmembrarea cu violență a unui singur trup în căsătorie” (Maleahi 2:16, traducerea engl.). Traducerea română a acestui verset sună astfel: „Căci Eu urăsc despărțirea în căsătorie, zice Domnul, Dumnezeul lui Israel, și pe cel ce își acoperă haina cu silnicie”. Dumnezeu vorbește aici foarte serios și cu putere, îndeosebi când este vorba de violență.

Într-o lume în care căsătoria creștină este respinsă, noi trebuie să demonstrăm că planul lui Dumnezeu pentru familiile noastre rămâne a fi potrivit și însemnat ca odinioară. Noi ne confruntăm cu provocări care îngreuiază supraviețuirea căsniciei creștine, dar cu ajutorul lui Dumnezeu căsnicia poate fi ceea ce trebuie să fie conform intenției Creatorului. Noi trebuie să restabilim altarul familial în viața noastră de toate zilele și să dedicăm timp pentru rugăciunea colectivă unul pentru altul. De ce să nu-L rugăm pe Dumnezeu să păstreze inima noastră plină de dragoste față de soțul nostru? Este necesar să dezvoltăm obiceiul de a spune cuvinte blânde, plăcute fiecărui membru al familiei și să petrecem timpul împreună. Fiecare cuplu să facă o promisiune solemnă unul altuia că, cu ajutorul lui Dumnezeu, nu vor permite să se destrame căsnicia lor, iar dacă va trebui, vor căuta ajutor ca să facă din căsnicia lor una cu adevărat creștinească fericită.

Lipsa onestității

Apostolul Pavel arată că păcatul este prezent nu numai în mediul elementelor criminale ale societății. El se manifestă

de asemenea și în cadrul relațiilor personale și comerciale. Pavel vorbește despre „necinste”, adică toate greșelile noastre împotriva celor apropiați nouă, părinților, țării ș.a.m.d. Necinstea include de asemenea crimele împlinite de către marile corporații comercial-industriale.

Mânia lui Dumnezeu, spune Pavel, se descoperă împotriva oricărei necinstiri și neadevăr omenesc. „Căci au schimbat în minciună adevărul lui Dumnezeu, și au slujit și s-au închinat făpturii în locul Făcătorului, care este binecuvântat în veci! Amin... Fiindcă n-au căutat să păstreze pe Dumnezeu în cunoștința lor, Dumnezeu i-a lăsat în voia minții lor blestamate, ca să facă lucruri neîngăduite. Astfel au ajuns plini de ori ce fel de nelegiuire, de curvie, de violență, de lăcomie, de răutate; plini de pizmă, de ucidere, de ceartă, de înșelăciune, de porniri răutăcioase; sunt șoptitori, bârfitori, urători de Dumnezeu, obraznici, trufași, lăudaroși, născocitori de rele, neascultători de părinți, fără pricepere, călcători de cuvânt, fără dragoste firească, neînduplecați, fără milă” (Romani 1:25-31).

În aceste zile din timpul sfârșitului „Trăim în mijlocul unei „epidemii infraționale”... Iar în timp ce lumea este plină de aceste rele, Evanghelia este prea adesea prezentată într-un spirit de asemenea indiferență, încât nu impresionează decât într-o mică măsură conștiințele sau viețile oamenilor” (E. White. Divina vindecare, p. 142,143).

Noi nu trebuie să fugim la adăpost și plini de frică să ne ascundem de semnele Venirii lui Hristos. Isus ne spune că din pricina înmulțirii fărădelegii, va fi dificil să găsim dragoste (Matei 24:12). Deoarece noi suntem poporul lui Dumnezeu, speranța din interiorul nostru trebuie să fie farul puternic al dragostei lui Dumnezeu în mijlocul întunericii acestei păcătoșenii lumesti postmoderniste. Trebuie să trăim prin dragostea lui Dumnezeu și să fim călăuziți de ea în cadrul tuturor relațiilor noastre. Duhul Sfânt este în stare să îndrepte viața solilor lui Dumnezeu pe calea neprihănirii, ca ei să-i conducă pe oameni la crucea Domnului nostru Isus.

Presiunea sub toate aspectele asupra relațiilor mărturisește despre împlinirea profeției că aceste timpuri vor fi grele. Dar făgăduințele din Cuvântul lui Dumnezeu înnoiesc încrederea și speranța noastră că vom fi în stare să facem față oricăror dificultăți întâlnite în calea noastră. Aceasta va avea loc doar atunci când fiecare în mod personal într-un duh de rugăciune va cere harul lui Dumnezeu; atunci Domnul va crea un locaș în inimile, în mințile și în viața noastră.

„Dar cine va răbda până la sfârșit, va fi mântuit” (Matei 24:13).

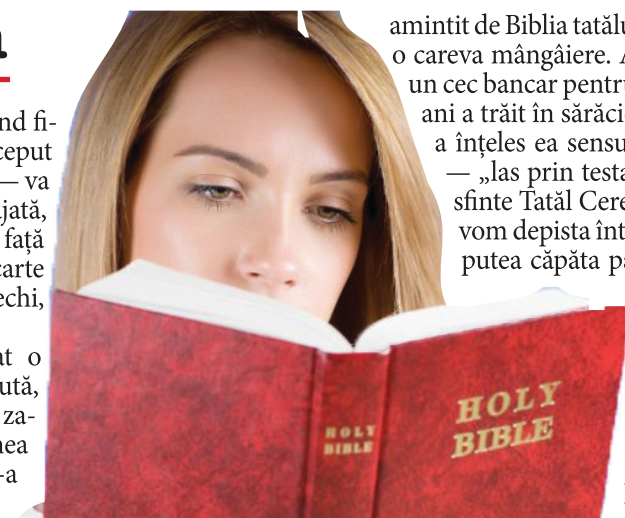
O bogăție uitată

Cu mulți ani în urmă a murit un englez bogat. Când fiica lui iubită a citit testamentul lăsat de tată, a început să plângă cu amar. „Moștenitoarea — scria tatăl, — va primi Biblia mea și tot ce se conține în ea”. Lady era descurajată, ea preconiza să primească ceva mai însemnat. Din respect față de amintirea defunctului, care ținea foarte mult la această carte și o citea des, fiica a ascuns Biblia la fundul unui cufăr vechi, fără s-o deschidă vreodată.

Timpul trecea. Cu părere de rău, viața fiicei a luat o întorsătură nefavorabilă. Aflându-se într-o nevoie acută, înfrântă de neorânduile zilnice, bolnavă, ea se opunea zădarnic vicisitudinilor sortii sale, care pe zi ce trecea devenea tot mai deznădăjduită. Și iată că odată nenorocita femeie și-a

amintit de Biblia tatălui și a hotărât s-o ia din cufăr, sperând să găsească în ea măcar o careva mângâiere. A fost profund uimită când, deschizând Biblia, a descoperit un cec bancar pentru o sumă enormă. Mai că nu-i venea să creadă ochilor. Atâția ani a trăit în sărăcie, fără să bănuiască ce bogăție păstrează în casă! Doar acum a înțeles ea sensul cuvintelor pe care le-a citit cândva în testamentul tatălui — „las prin testament fiicei Biblia și tot ce este în ea”. Pe paginile cărții Sale sfinte Tatăl Ceresc le-a lăsat oamenilor o moștenire de neprețuit. Firește, nu vom depista între paginile ei cecuri bancare, dar, studiind această carte, vom putea căpăta pace lăuntrică, bucurie, credință și speranța la viața veșnică.

Oare aceasta nu este o comoară! Oare nu însetează după ea sufletul omenesc zbuciumat și chinuit! Oare alți posesori de milioane nu ar fi dorit să-și schimbe toată averea lor pe căpătarea acestor valori spirituale tainice! Isus cunoștea Sfânta Scriptură și o folosea în lupta cu diavolul. Studiind Biblia, noi putem găsi ocrotire de cele rele și de păcat. Vă invităm să căutați împreună cu noi comorile ascunse în Biblie, care pot să ne umple viața cu un sens adevărat.

NOUĂ MOTIVE PENTRU CARE SĂ-ȚI PLACĂ STRUGURII

1 Strugurii sunt o minunată sursă de energie pentru organismul secătuit, slăbit. Boabele conțin în jur de 24% de zaharuri care se asimilează ușor. Ele nimeresc repede în sânge și întorc imediat puterile pierdute.

2 Boabele acestei plante sunt bogate în microelemente (caliu, fosfor, magneziu, calciu, sulf, fier, iod, siliciu) și de aceea sunt folositoare în anemie, fragilitatea oaselor, bolile glandei tiroide și dereglările metabolismului hidrosalin.

3 Strugurii conțin multe vitamine: B1, B2, B5, B6, C, K, P, PP, provitamina A. Un asemenea „cocktail” are o influență benefică asupra sistemului nervos, întărește vasele de sânge și capilarele, îmbunătățește compoziția sucului gastric și apără celulele de influența rea a radicalilor liberi.

4 Strugurii conțin și acizi organici – acid malic și acid tartaric, – care contribuie la eliminarea din organism a acidului uric și sărurilor care înrăutățesc funcționarea rinichilor și dereglează mobilitatea articulațiilor.

5 Încă din vechime stadiile inițiale ale tuberculozei erau tratate cu struguri. Pentru a scăpa de această boală, bolnavul mânca în decursul a 4-6 săptămâni, cu o oră și jumătate înainte de masă, câte 300 g de boabe de trei ori pe zi.

6 Sucul de struguri proaspăt stors înlătură constipația. Dieticienii recomandă să fie băut cu două ore înainte de masă sau peste trei ore după masă. Totuși trebuie respectată doza pentru 24 de ore: la început ea se calculează după formula „3 ml de suc la 1 kg de corp”, apoi este treptat mărită până la 600 ml (dar nu mai mult!).

Puterea speranței

Mark A. Finley

Cineva înțelept a spus, “Poți trăi săptămâni fără mâncare, zile fără apă, minute fără aer, dar foarte greu fără speranță.” Speranța ne ridică moralul și ne încurajează inima. Ne trece prin greutățile vieții, arătându-ne un viitor mai luminos. Ne ridică ochii de la pământ, spre ceruri. Speranța se concentrează pe făgăduințele lui Dumnezeu, mai degrabă decât pe problemele noastre. În acest articol-lecție vă propun să explorăm puterea speranței.

Suntem prizonieri, dar “prizonieri ai speranței”. Citește Romani 5:1,2,5. Ce a făcut Isus Hristos pentru a remedia situația noastră disperată? Cum schimbă acest lucru viețile noastre? Prin viața, moartea și învierea lui Isus, noi putem spera din nou. Avem “justificare” prin moartea lui Isus pe cruce. Avem pace cu Dumnezeu și ne putem bucura în speranța unui viitor glorios azi, mâine și pentru totdeauna, în împărăția Lui veșnică. Ca rezultat a tot ceea ce a făcut Isus pentru noi, a tot ceea ce face și va mai face, ne putem bucura în speranță.

5. Unde este singura noastră sursă de speranță? Este în abilitatea și înțelepciunea noastră de a rezolva probleme sau situațiile dificile? Citește următoarele pasaje pentru a afla de unde vine adevărata speranță: Coloseni 1:27; 1 Timotei 1:1; Evrei 6:18. A cunoaște pe Hristos, înseamnă a cunoaște speranța. Pe măsură ce dezvoltăm o relație autentică cu Isus, speranța intră în viața noastră. Speranța și Isus nu pot exista separat. Dacă dorim mai multă speranță, avem nevoie mai mult de Isus.

6. Cum a numit apostolul Pavel a doua venire a lui Isus în Tit 2:13? Revenirea Domnului nostru este “fericita nădejde” pentru o lume plină de dezastre, boli și moarte. El este singura speranță pentru planeta noastră haotică. Într-o lume în război cu Dumnezeu, unde copiii mor de foame și inocenții suferă, singura speranță reală pentru aceste probleme aparent fără rezolvare, este revenirea lui Isus.

7. Până ce nu va fi rupt cercul vicios al morții, aceasta este inevitabilă pentru oricare ființă de pe pământ. Ce va întrerupe marșul morții prin istorie? Citește 1 Tesaloniceni 4:13-18 și reflectă asupra glorioasei speranțe a revenirii lui Isus și asupra măreței zile când cei dragi ai noștri vor fi înviați și împreună vom zbura pentru a ne întâlni cu Isus în văzduh. Biblia este o carte plină de speranță. Isus ne-a creat. El are un plan pentru viețile noastre. Chiar și atunci când îl respingem, Lui încă îi pasă și va deschide o “ușă de nădejde” în valea disperării noastre. Hristos a murit pentru noi. El trăiește pentru noi. El revine pentru noi. El ne-a pregătit un loc în ceruri și ne așteaptă. Dacă aceasta nu ne umple de speranță, atunci ce altceva o va face?

1 De-a lungul Vechiului Testament, poporul lui Dumnezeu s-a depărtat adesea de El, căzând în idolatrie. Cu toate acestea, Dumnezeu nu i-a uitat. Citește Ieremia 29:11. Ce făgăduință extraordinară a transmis profetul Ieremia israeliților care erau captivi în Babilon? În ciuda răzvrătirii lui Israel, Dumnezeu avea un plan pentru ei; viitorul lor era încă în mâinile Lui. Dumnezeu a promis să le dea “un viitor și o nădejde.” Indiferent de provocările cu care ne confruntăm în viață, Dumnezeu a promis să ne dăruiască un viitor. Avem speranța că El are un plan pentru viețile noastre și că viitorul Său este mai bun decât trecutul nostru.

2. Așa cum soția lui Osea, Gomera, a fost necredincioasă acestuia, Israel a fost necredincios lui Dumnezeu. Gomera și-a părăsit soțul pentru alți iubiți, și a rătăcit în disperare. În capitolul 2 din Osea, valea Acor reprezintă totalitatea deznădejzii cu care se confruntă Gomera în situația ei disperată. Ce cuvinte de încurajare îi transmite Osea în capitolul 2:15? Chiar în mijlocul disperării ei, Dumnezeu îi deschide o ușă. Ce reprezintă o “ușă de nădejde” pentru tine?

3. Citește Zaharia 9:11,12. Ce apel de urgență transmite Dumnezeu celor care s-au rătăcit de El? Cum îi cheamă pe copiii Săi rătăciți? De ce sunt cuvintele acestea atât de încurajatoare?

4. Într-un sens foarte real, fiecare dintre noi suntem prinși în închisoarea păcatului. Suntem în robia celui rău. Suntem păcătoși prin natura noastră și prin alegere.

Libertatea lui Robinson Crusoe

În anul 1711 un jurnalist a publicat istoria marinarului Alexander Selkirk, care a stat la baza viitorului roman al lui Daniel Defoe „Robinson Crusoe”. Lui Selkirk nu-i plăcea să se supună. Din cauza unui conflict cu căpitanul, marinarul a fost debarcat pe una dintre insulele Oceanului Pacific. Împreună cu cuvintele de rămas bun „Ia-ți libertatea!” au aruncat după el pe insulă toate lucrurile trebuincioase (printre care se afla și Biblia). Într-o singură deplină Selkirk a petrecut patru ani și jumătate. În anul 1709 marinarul de pe vaporul „Duke”, care plutea pe lângă acel loc, au observat pe insula care era marcată

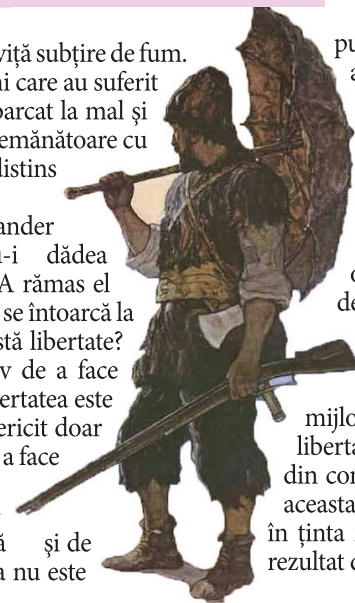
pe hartă ca fiind nelocuită, o șuviță subțire de fum. Crezând că acolo se află oameni care au suferit un naufragiu, marinarii au debarcat la mal și au găsit acolo o ființă stranie asemănătoare cu un om, fața căruia era greu de distins din cauza părului și bărbii...

Cum credeți, ce a făcut Alexander Selkirk, care nimănui nu-i dădea socoteală și era absolut liber? A rămas el oare pe insulă liber sau a ales să se întorcă la oameni și să fie privat de această libertate? Libertatea este dreptul exclusiv de a face singur o alegere. Desigur că libertatea este și condiția fericirii. Tu poți fi fericit doar atunci când ai oportunitatea de a face propria alegere.

Libertatea este privilegiul de a alege un anumit stil de viață și de a urma calea stabilită. Fericirea nu este

pur și simplu libertatea acțiunilor, căci atunci Robinson Crusoe nu s-ar fi întors niciodată în Anglia. Fericirea constă în alegerea corectă, pe care o poate face omul datorită libertății de a face o alegere.

Cu părere de rău, din cauză că oamenii confundă mijloacele cu scopul, libertatea s-a transformat din condiția fericirii (anume aceasta a și fost menirea ei) în ținta numărului unu. Și ce a rezultat din aceasta?

7 Decoctul (fiertura) din strugurii uscați (peste 100 g de boabe se toarnă 200 ml de apă clocotită, se fierbe 10 minute) ajută excelent în caz de tuse uscată. Se bea câte 1/2 de pahar de 3-4 ori pe zi.

8 Extractele din aceste boabe dulci sunt folosite pe larg în cosmetologie. În condițiile casnice pentru pielea grasă a feței poate fi pregătită o asemenea mască: strivim 1 lingură de

boabe, amestecăm această masă cu 1/2 de gălbenuș de ou și 1 linguriță de făină de grâu. Aplicăm această pastă pe suprafața pielii care trebuie prelucrată, pentru 20 de minute, iar apoi o spălăm alternativ cu apă caldă și rece.

9 În medicina populară din frunzele uscate de viță de vie se pregătește un praf care trebuie mirosit în cazul scurgerilor de sânge din nas. Frunzele proaspete și mărunțite se folosesc pentru tratarea rănilor purulente și plăgilor.

Ultima șansă pentru cei Care Fumează

Probabil că pentru unii oameni este ușor să se lase de fumat. În SUA în ultimii 30 de ani mai mult de 45 mln. de bărbați și femei au lepădat fumatul, dar mai rămân încă zeci de milioane de fumători. Aproximativ 90% dintre ei ar fi dorit să scape de această deprindere rea, însă nu pot să facă aceasta.

Pentru unii fumatul este un hobby sau simbolul poziției în societate, pentru alții — o înclinație dezastruoasă care s-a înrădăcinat adânc. Au intrat în uz asemenea preparate medicale ca gumele de mestecat cu conținut de nicotină și plasturii de nicotină. În clinicile speciale pentru lupta cu fumatul sunt formate grupe de sprijin. Există o terapie care provoacă antipatie față de nicotină; se practică montarea filtrelor care sporesc treptat pătrunderea aerului în organism, reducând fumatul la zero. Orice metodă se poate dovedi eficientă pentru unii fumători, și în același timp nu există nici una care să fie în stare să le ajute absolut tuturor. În așa caz pentru unii dintre cei mai nefericiți oameni nimic nu funcționează. Pentru ei situația este deznădăjduită, și rămâne doar să sperăm că există o rețetă ideală pentru lupta cu deprinderea vătămătoare. Aceasta este ultima șansă de a lepăda fumatul, pe care fiecare om disperat o va avea întotdeauna.

Pentru toți cei înrobiți de nezac (de deprinderea vătămătoare) există un remediu salvator care va aduce vindecare și ordine în viața lor. Acesta este Dumnezeu. El dorește să le ajute tuturor fumătorilor și este gata să ofere ajutor fiecăruia. Dumnezeu le ajută atât creștinilor, cât și ateștilor și agnosticilor să se lepede de fumat. El va acorda ajutor jucătorilor de cărți și celor ce suferă de alcoolism. Dumnezeu are putere să-i ajute fiecăruia ca să învingă slăbiciunea sa.

Aceasta înseamnă că cea mai măreață realizare în viață este să-L simțim ca adevărat pe Dumnezeu, când El ne va conduce pe calea schimbării. Dumnezeu tinde să transforme viața omului, dorește să se apropie de inimile noastre. Însă noi ori nu luăm deloc în seamă vocea Lui, ori o ascultăm doar din când în când. El încearcă să ne ajute prin sute de metode, însă noi nu dorim să le acceptăm și să ne folosim de ele. Iată de ce una dintre metodele cele mai eficiente pe care Dumnezeu le folosește pentru a ajunge la sufletele noastre este de a ne oferi posibilitatea să înțelegem cât suntem de înrobiți de păcat și cât de mult nu avem dreptate când credem că putem realiza schimbări adevărate prin eforturile proprii.

Trebuie să remarcăm că aceeași formulă care este eficientă în cazul fumatului, poate fi aplicată și în privința altor probleme. Obținerea biruinței cu ajutorul lui Dumnezeu poate duce la

un șir de noi victorii. Cei care se vor învăța să biruiască în acest mod, în curând vor descoperi că Dumnezeu este răspunsul minunat la toate problemele complicate ale vieții.

Odată conștientizând fatalitatea deprinderii sale și convingându-se că fumatul este o amenințare pentru viață și sănătate, fumătorul începe să se gândească mai serios să se lepede de fumat. Apoi urmează perioada încercărilor și greșelilor: acestea sunt hotărârile care se iau în ajun de Anul Nou sau în ajunul zilei de naștere, stabilirea unor termeni anumiți în timp, stăpânirea de sine sau abținerea pe parcursul a câteva ore sau zile. Dar permanent, când ispita poate fi prea puternică și situațiile stresante exercită presiune, au loc compromisuri. Este o succesiune interminabilă: iar a dat greș, iar s-a lăsat. Fiecare eșec nou provoacă depresie și simțământul de dependență. În final apare conștientizarea faptului că această problemă este de neînvin.

De obicei fumătorii au nevoie să simtă în profunzime toată adâncimea deznădejdiei și disperării, înainte de a se hotărî să privească în jurul lor și de a începe să caute ajutorul de care au nevoie. Sunt fumători care niciodată nu au mai dorit să fumeze după ce s-au rugat lui Dumnezeu pentru ajutor. În această clipă unii au simțământul de încredere, că în final aceasta începe să funcționeze acolo unde alte metode nu s-au încununat de succes.

Majoritatea oamenilor în genere nu simt nimic deosebit în acest timp. Senzațiile noastre, legate de rugămintea către Dumnezeu pentru ajutor, nu sunt atât de importante. Importantă este conștientizarea faptului că Dumnezeu le ajută oamenilor să se lepede de fumat, când ei cer aceasta și se apucă hotărât de treabă, „jucând conform regulilor”, împreună cu Dumnezeu. Următorul pas în procesul de vindecare este luarea unei decizii ferme: a acționa ca un fost fumător. Trebuie luate anumite măsuri. Trebuie de renunțat la păstrarea țigărilor, de aruncat toate brichetele și scrumierele, de băut cu mult mai multă apă și sucuri. Puteți ronța morcovi, să fiți mereu ocupați, să nu participați la discuții, să frecvențați mai des locurile în care fumatul este interzis. Puteți vopsi pereții în sufragerie

și în dormitor, aduce în ordine mobila. De obicei fumătorii treceau de multe ori prin această rutină și mai înainte,

dar atunci eșuau, pe când de data aceasta au izbândă. Dar chiar și după rugăciunea către

Dumnezeu pentru ajutor urmele trecutului se fac simțite prin atracția pătimașă spre fumat. Precum s-a menționat mai sus, sunt și dintr-acei care nu mai au atracție față de țigări, după ce Dumnezeu s-a implicat odată în lupta lor cu deprinderea rea. Este minunat când se întâmplă așa ceva, dar acesta nu este un principiu universal pentru cei care încearcă să se lepede de fumat cu ajutorul lui Dumnezeu. De obicei peste 30 de minute după rugămintea ca El să ajute apare atracția față de țigara următoare. Această dorință poate fi tot atât de puternică, ca și în toate cazurile precedente, și el trebuie să se opună prin rugăciune.

Cu fiecare zi ce trece, dacă veți menține legătura cu Dumnezeu, veți suporta aceasta tot mai ușor; accesele de dorință pătimașă de a fuma vor dispărea cu timpul. Cu părere de rău, se întâmplă ca după luni și chiar ani de abținere de la fumat ispita să se reîntoarcă.

Când atracția față de fumat este deosebit de puternică, spuneți-I imediat lui Dumnezeu despre aceasta! Domnul este mai puternic decât dorința ta păcătoasă, și El o va slăbi în așa măsură, că succesul este garantat. Ajutorul permanent este rezultatul cererilor permanente în rugăciune.

În obținerea victoriei asupra patimii față de țigări este folositor de dezvoltat o predispoziție mintală de a-I mulțumi lui Dumnezeu. Rămâneți în legătură cu Dumnezeu pe parcursul întregii zile, în așa fel vă simplificați lupta cu fumatul.

Dar ce putem spune în privința persoanelor nefumătoare, cu diferitele lor patimi de neînvin? Dumnezeu are alte căi pentru a atinge inimile acelora care nu au nevoie de ajutorul Lui în ce privește fumatul.

Dumnezeu are posibilități numeroase de a atinge și viața noastră, care ascunde în ea mândrie, alcoolism, imbuibare, pasiune față de sex, violență sau mânie. Când ne adresăm lui Dumnezeu după ajutor, viața noastră se ridică la un nivel mai înalt. Noi mergem din biruință în biruință. Părăsind una după alta deprinderile și patimile vătămătoare, devenim mai sănătoși și mai fericiți. Dumnezeu este Acela care nu cunoaște înfrângeri, și trebuie să ținem minte aceasta.

ÎNCEPEȚI ZIUA CU UN DEJUN CALITATIV

- Experții în domeniul alimentației afirmă: este imposibil să-ți controlezi greutatea fără un dejun calitativ. Aceasta este cheia controlului reușit al greutății. De ce?
- Deoarece noaptea organismul cheltuiește rezervele de energie, apă, vitamine și alți micronutrienți pentru refacerea celulelor. Ceea ce a fost cheltuit necesită să fie restabilit imediat după ce v-ai ridicat din pat.
- Dejunul proteic corect îi ajută organismului să se „trezească” și să se programeze pentru arderea caloriilor. Un asemenea dejun activează toate procesele metabolice din organism.
- Dejunul corect „aranjează” regimul de alimentație pentru întreaga zi, ajutând la evitarea gustărilor dăunătoare între mese și meselor copioase înainte de culcare.

CE ÎNSEAMNĂ UN DEJUN CORECT

Puterea calorică a dejunului trebuie să constituie aproximativ 25% din nevoia zilnică a organismului de calorii. Această normă este individuală — pentru femeia care șade pe scaun la serviciu și pentru sportiv ea este diferită. Pentru aceia care tind să-și controleze greutatea, dejunul mediu nu trebuie să depășească cifra de 400-500 kcal. În același timp odată cu dejunul noi trebuie să primim:

- Aproximativ 20 g de proteine.
- Nu mai mult de 5 g de grăsime.
- Cât mai multe fibre folositoare.

Gânduri înțelepte

- *Și minciuna acopere o sumedenie de păcate, dar numai temporar!*
- *Nu te implica prea serios în ceea în ceea ce nu rezistă la testul vremii.*
- *Omul sătul spune că nuca de cocos are coaja prea tare.*
- *Dificultățile ne întăresc sufletul, tot așa cum munca ne întărește trupul.*
- *Nimeni nu vorbește atât de mult despre Dumnezeu ca acela care încearcă să-l nege existența. Dar nu poți să negi decât ceea ce există!*

MIT SAU REALITATE? Microundele

Dacă am fi în stare să luăm lumina violetă vizibilă și am începe să-i lungim treptat undele, atunci ca rezultat am avea întregul spectru al culorilor. La început razele de lumină și-ar fi schimbat culoarea în albastru, apoi în verde, iar mai departe în galben, oranj și, în sfârșit, roșu. Dacă

am fi încercat să lungim undele luminii și mai mult, atunci am fi obținut lumina infraroșie nevăzută și, în sfârșit, undele radio — la început scurte, iar apoi și lungi.

Imediat după undele infraroșii și chiar la începutul diapazonului radio de unde scurte se află undele foarte scurte — acelea pe care noi le numim microunde. Noi le folosim în radare, cuptoarele cu microunde, precum și pentru transmiterea semnalelor televizate și semnalelor undelor ultrascurte. Chiar acum, în timp ce dumneavoastră citiți aceste rânduri, microundele transmit informația în sute

de limbi pe întreg pământul, și toate aceste transmisiuni se propagă în spațiu în același timp. Pentru a le auzi, este nevoie de un receptor — un dispozitiv, reglat la frecvența transmisiunii și care o îndreaptă spre un alt dispozitiv — difuzorul. De obicei aparatul de radio conține și receptorul, și difuzorul. Dumneavoastră rotiți mânerul reglării și auziți noutățile în limba rusă. Înseamnă că emisiunea se transmite de la Moscova. Rotiți mânerul mai departe, și din difuzor începe să răsună vorbirea japoneză. Înseamnă că vorbește Tokio. Și tot așa pe întreg diapazonul! În jurul nostru roiesc

știri venite din toate părțile lumii. Este imposibil să ne ascundem de ele, doar poate undeva adânc sub pământ, într-o peșteră.

Microundele pătrund prin ferestre și prin majoritatea pereților. Ele ne înconjoară permanent. Și fiecare dintre aceste unde servește drept mesager. Nu oamenii au inventat microundele. Ele au fost create de către Creator ca o parte a planului Său general și ele sunt prezente pe Pământ chiar de la început. Oamenii s-au învățat să se folosească de ele relativ de curând pentru a transmite informații. Asemenea unde vin la noi și de la corpurile cerești din adâncul cosmosului, aducând informații cu privire la minunile Universului nostru, proclamând slava lui Dumnezeu.

De ce există răul și suferința? Le va învinge vreodată binele?

«DESTINUL PLANETEI».

Întreabă-l despre cartea «Destinul Planetei» pe distribuitorul ziarului «Comoara Ascunsă»!

www.adventist.md

Site-ul oficial al Bisericii
Adventiste de ziua a șaptea din Moldova

- Știri
- Articole
- Predici
- Școala de Sabat
- Audio
- Video
- Galerie foto
- Bibliotecă
- Devoțional
- Panou

Publicație oficială a Bisericii Creștine
Adventiste de Ziua a Șaptea
din Republica Moldova

Articolele din ziarul «Comoara Ascunsă» sunt preluate parțial
din publicația «Vecinoe Socrovișe». Materialul este tipărit
cu permisiunea editurii «Djereho Jitea» din Ucraina.

Director: Gheorghe Zamostean
Redactor-șef: Sergiu Lupașco
Traducerea: Lucia Leahu
Corectură: Maria Cioaric
Tehnoredactare: Iulia Smali, Sergiu Lupașco

Imprimare: EditTipar Grup S.R.L.
Tiraj: 42 000 ex.

Adresa redacției: Comoara Ascunsă, Departamentul
Comunicare, Uniunea de Biserici Creștine Adventiste de
Ziua a Șaptea din Republica Moldova MD-2070, mun.
Chișinău, str. Ialoveni 1/1, tel. (022)728473, fax 723170
e-mail: union@adventist.md

„Cărțile sunt cei mai tăcuți și constanți prieteni; sunt cei
mai accesibili și înțelepți consilieri și cei mai răbdători
profesori”.

Charles Eliot

Dacă vrei să ai prieteni adevărați care să nu-ți trădeze niciodată
așteptările, te invităm la

CENTRUL DE CARTE,

situat în sectorul Telecentru, str. Ialoveni 1/1,
Centrul Creștin Adventist din Republica Moldova.

Te așteptăm cu drag!

de luni până joi, de la ora 9.00 până la 15.00
și vineri de la ora 9.00 până la 12.00.

DEGEABA știi să citești,
dacă n-ai citit niciodată Biblia.
DEGEABA ai urechi,
dacă n-ai ascultat
emisiunea Universul Credinței!

Univers FM & Vocea Speranței

Chișinău - 92,8 Mhz

Cahul - 101,4 Mhz

**Din 1 Septembrie
2012**

**Altfel de emisiuni
pentru altfel de
oameni**

ADRESA expeditorului dvs.

Răspunsul căutărilor tale!

Sola Scriptura

vă oferă gratuit următoarele
studii prin corespondență:

Când dragostea se întoarce acasă -
secretele unei căsnicii fericite

Principiile fundamentale ale sănătății

Hristos-Lumina lumii - viața și
activitatea Domnului Isus

Viața lui Isus - curs pentru copiii
de la 8 la 13 ani

Formula vieții - curs pentru adolescenți și tineri:
prietenie, dragoste, muzică,
scopul vieții

Studiul cărții profetice Daniel

Un nou început - explicație a marilor teme bib-
lice, cu texte biblice, dovezi istorice și arheologice

www.solascriptura.md
solamd@mail.ru

**DACĂ DORIȚI SĂ VĂ ÎNSCRIEȚI LA
CURSURI, COMPLETAȚI CUPONUL ȘI
EXPEDIAȚI-L PE ADRESA :**

Chișinău 2028,
c/p 1023,
tel. (022) 28-09-17